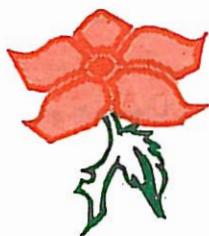

مکانی گذران

؛

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

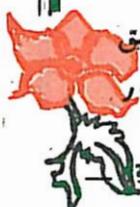

"در سالهای دهه ۴۰ زمانی که تضادهای درونی جامعه ایران، به علت رشد سلطنتی سرمایه داری و استثمار و سیاستهای ضد ملی و ضد دموکراتیک رژیم شاه، رو به حدتی گذشت بارزات استقلال طلبانه، آزادیخواهانه و عدالت پژوهانه، باروی اوین نیروهای تازه به جنبش انقلابی زرفای تازه ای یافت."

"یکی از این جریان‌ها جنبش فدائیان خلق ایران است که به متابه یک جریان انقلابی ضد استبدادی، ضد اپرالیستی و ضد سرمایه داری با آرمانهای سوسیالیستی در سخت ترین سالهای خفغان رژیم شاه، در اوخر دهه ۴۰ از طریق اتحاد گروههای از روش‌نگران انقلابی شکل گرفت و در ۱۹ بهمن ماه سال ۱۳۴۹ با حمله مسلحه به باسگاه سیا هک حیات انقلابی خود را با نام "چربیک‌های فدائی خلق" آغاز نهاد. این سازمان به متابه جزو لاینک جنبش رهایی بخش خلقهای ایران طی یک دهه مبارزه خونین و تسلیم ناپذیر علیه رژیم منفور سلطنتی، در راه استقلال، آزادی و رهایی توده ها به سازمان انقلابی برخود و نیرومند طبقه کارگر ایران و به یک عضو وفادار در خانواده احزاب کمونیستی و کارگری جهان تبدیل شده.

رفیق شهید بیژن جزئی، شخصیت برجسته جنبش انقلابی از بنیانگذاران بنام سازمان فدائیان خلق ایران، در ذشوارترین سالهای خفغان و اختناق سازمان را رهبری کرد او در تحکیم موضع انقلابی و تقویت رزمندگی آن نقشی شایسته داشته است. رفیق جزئی در ۳۰ فروردین ۱۳۵۴ در حالیکه دوران محکومیت خود را در زندان بگذرانید به همراه ۶ نفر از دیگر رهبران فدائی و دو نفر از رهبران مجاهدین خلق بدست عمال رژیم شاه مخفیانه به شهادت رسید.

طی ۶ سال از ۱۳۵۰ تا ۱۳۵۵ سه بار کمیته مرکزی و بسیاری از کادرهای وزیده فدائی در درگیری‌های مسلحه در زیرشکجه و یا توسط جوخه‌های اعدام به شهادت رسیدند. اما با اوجگیری جنبش انقلابی در سالهای ۵۷ - ۱۳۵۶ سازمان با شرکت فعال در مبارزه علیه رژیم شاه، بالاتخاذ تاکتیکهای درست و طرح شعارهای بسیج کنده موفق شد نقش بسیار موثری در بسیج و رهبری اعتصاب و تحريم همگانی و در

تظاهرات خیابانی و در قیام مسلحانه ۲۱ و ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ بعده گیرد.
راهپیمانی و تظاهرات بزرگ فدائیان که صبح روز ۲۱ بهمن ماه در تهران
برگزار شد، به سوی پادگان هاو مرکز حکومت شاه به حوت دارآمد و با
تسخیر حساس‌ترین مرکز دولتی، قیام مسلحانه توده‌ای را شکوفا صاخت.
پس از انقلاب، فدائیان خلق سازمانهای خود را در همه شهرها و
بسیاری از روستاهای کشور گسترش دادند. فعالیت سیاسی و تشکیلاتی در
میان طبقه کارگر و دیگر زحمتکشان، به وظیفه محوری سازمان بدل شد. طی
مدت کوتاهی تشکیلات سازمان گسترش عظیمی یافت و به یک سازمان واقعاً
توده‌ای تبدیل گردید. شمار کارگران در سازمان به ۲۰٪ نیروی تشکیلات
رسید. سهم جوانان در تشکیلات سازمان به ۵۰٪ و سهم زنان به ۳۳٪
بالغ گردید. نشریه کارگران کمیته مرکزی سازمان انتشار یافت و تیراز آن به
۵۰ هزار رسید و در بدترین شرایط ترور و اختناق از ۶۰ هزار کثیر نشد.
福德ائیان در نخستین دوره‌های انتخابات پس از انقلاب در میان تمام
جربان‌های سیاسی کشور مقام سوم و بطور متوسط بیش از ۱۰٪ آراء را به
خود اختصاص دادند.

سازمان فدائیان خلق پس از طی یک پروسه تکامل‌ایدئولوژیک موفق شد
برخی خطاهای چپ را تصحیح کند و در تمام جهات تئوری و سیاست و برنامه
طبقه کارگر را بکار گیرد و از یک سازمان چریکی به سازمان سیاسی طراز نوین
طبقه کارگر ایران ارتقاء یابد. پیشرفت این پروسه، سازمان فدائیان خلق و
حزب توده ایران را در تئوری و سیاست و برنامه و تاکتیک در یک موضع قرار
داد. آنها هردو مارکسیسم - لینینیسم خلاق را راهنمای عمل خود قرار
داده و از اصول انترناسیونالیسم پرولتی تبعیت می‌کنند. آنها اکنون در
جهت گسترش همکاری‌ها و اتحاد با یگانگیک پیش فرودند. پیشرفت این پروسه
در عین حال با مقاومت گروههایی در سازمان روبرو شد که حاضر به تصحیح
دیدگاههای خود نبودند. آنها به ایجاد "فراکسیون اقلیت" دست زده و از
سازمان جدا شدند. بیش از ۹۰٪ اعضاء و هواداران سازمان این عمل را رد
گردند و از کمیته مرکزی سازمان دفاع کردند. از طی این جدائی کمیته مرکزی
سازمان تصمیم گرفت تا هر زمان که ضرور باشد عنوان (اکریت) را بدنبال نام
سازمان قرار دهد.

رفیق فرخ نگهدار دبیر اول کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکریت) در تکامل ایدئولوژیک و هدایت سیاسی سازمان نقش برجسته‌ای ایفاه کرده است. رفیق فرخ نگهدار به هنگام تشکیل گروه رفیق جزئی در بهار سال ۱۳۴۲، بعضویت آن درآمد. در سال ۱۳۴۶ به همراه رهبری گروه، دستگیرشد. پس از آزادی از زندان در سال ۱۳۴۹ بلافاصله به سازمان پیوست و مخفی شد. در سال ۱۳۵۰ مجدداً بازداشت شد. با اوج گیری مبارزه توده‌ای از زندان آزاد و بعضویت کمیته مرکزی سازمان درآمد. رفیق فرخ نگهدار در پلنوم ۲۷ خرداد ۱۳۶۱ کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکریت) به اتفاق آراء بعنوان دبیر اول کمیته مرکزی برگزیده شد.

سازمان فدائیان خلق ایران (اکریت) در راه تثبیت و تحکیم و گسترش انقلاب ضد امپریالیستی و مردمی ایران از هیچ کوششی درین نکده است. سازمان بیگرانه در راه اتحاد همه نیروهای ضد امپریالیستی و مردمی ایران در جهه متعدد خلق مبارزه می‌کند. از نظر فدائیان این نیروها عبارتند از فدائیان، توده‌ای‌ها، مجاهدین، دموکرات‌های کردستان، گروه‌های ملتفرق چپ و آن دسته از مسلمانان مبارزی که به ایده‌آل‌های ضد امپریالیستی و عدالت‌خواهانه خود وفادار مانده‌اند.

سازمان فدائیان خلق ایران بعنوان یک سازمان اپوزیسیون از خط مشی افشا و طرد راستگرایان حاکم بر جمهوری اسلامی ایران پیروی می‌کند. سازمان فدائیان رزمیه «بیگیر راه صلح، استقلال، دموکراسی، پیشرفت اجتماعی و سوسیالیسم است و بهمین دلیل مورد هجم ددمنشانه ارتجاع داخلی و مورد کین و نفرت امپریالیسم قرار دارد. با این حال سازمان نفر دشوارترین شرایط ترور و اختناق فاشیستی حاکم بر کشور به فعالیت انقلابی خود در میان طبقه کارگرو همه توده‌های زحمتکش با موقیت ادامه می‌دهد.

سازمان فدائیان خلق ایران (اکریت)